

klaget, og saa vilde Theatret naturligtvis blive solgt. Hvis man ikke har opfattet Meningen med Udvalgets Fleertals Forslag saaledes, troer jeg, man har opfattet det aldeles feilagtigt.

Sfcherning: Jeg hører til det Mindretal, der ikke har været med at stille Forslaget under Nr. 7; jeg hører til dem, der mene, at efterat vi have stillet os i den Stilling til Theatret, hvori vi nu staae, saa er Theatrets hele Regnskabsaflæggelse kun en Oplysning for os om, hvorledes Theatret har benyttet sine Midler; men det falder aldeles ikke sammen med Statsregnskabet i det Hele, og Theatrerregnskabet behøver altsaa ikke at omfatte den samme Periode som Statsregnskabet. Hvis Theatret har den Overbeviisning, at det med større Sikkerhed kan afslutte sit Regnskab paa en anden Tid, og da virkelig indenfor de Grændser, det sætter sig, opgjør et Regnskab, som man kan undersøge paa en saadan Maade, at man kan faae Sikkerhed for, at, hvad der er angivet i Regnskabet, forholder sig rigtigt, saa er dette, derom holder jeg mig overbevist, langt bedre i Henseende til den regnskabsmæssige Stilling ligeoverfor os, der med Hensyn til Theatret have en dobbelt Charakter. Den dobbelte Charakter, vi have for Theatret, bestaaer deri, at vi paa den ene Side give Theatret en Understøttelse af et vist Beløb, og paa den anden Side ere den endelige Garant — og det ere vi ganske vist — for Theatrets Forpligtelser. Det er derfor, vi maae have et Regnskab, og vi maae have en fuldkommen Undersøgelse af dette Regnskab, for at vide, hvor stor vor Garanti til enhver Tid er. Vi maae huske paa, at vi ere Garanten, der, hvis Theatret ikke kan opfylde sine Forpligtelser, og notabene de Forpligtelser, som ere overtagne indenfor det Omraade, der er overladt Bestyrelsen, endelig har at svare derfor. Vi kunne ikke i den Henseende klage over, at vi ere blevne stillede flettere, end vi selv have forlangt; jeg har den Overbeviisning, at vi i visse Maader ere stillede godt. Da den nuværende Form for vort Forhold til Theatret blev indbragt og vedtagen, vare vi opmærksomme paa, at vi ganske vist under den nye

Form ikke saaledes vilde være istand til itide at standse Udgifter for Theatret, som naar vi vedbleve at bevilge aarlig, og det var klart for os, at vi paa den Maade engang kunde komme til en betydelig Øvelse til Theatret, som vi ikke ret havde overveiet, som vi ikke forud havde bevilget; men idetmindste jeg for min Part kom, efter at have gjort opmærksom paa, at dette laa i den nye Stilling, vi indtog, til den Erkjendelse, at vi ved denne nye Stilling atter vandt det, at, naar det viste sig, at Theatret ikke kunde bestaae med det aarlige Tilskud, efterat der var givet Theaterbestyrelsen en saa fri Virksomhed, som den fik, saa maatte vi deri søge Bevist for, at et Theater, styret efter de Grundsætninger, som man har forlangt, at dette Theater i det Hele skulde styres efter, ikke kunde bestaae, medmindre Staten vilde bringe større Offre, og vi maatte altsaa komme til en Afgjørelse af, om vi vilde bringe større Offre for Theatret eller opgive at have et Theater for Statens Regning. Det maa nødvendigvis blive det Spørgsmaal, der kommer til Afgjørelse i det Dieblik, Theatret erklærer: Vi kunne ikke komme videre med de Midler, der ere stillede til vor Raadighed. Det kan gjerne være, at vi — og vi skulle tage enhver Mulighed i Betragtning — endda i et saadant Dieblik kunde lade os friste til at forsøge den aarligt bevilgede Sum; vi have allerede havt et Slags Forslag derom gjennem Lønningsloven, der ikke angik mindre end 15000 Rbd. aarligt, som skulde medgaae til Lønninger, og vi komme under enhver Omstændighed til at give et Tilskud af en Deel af den Sum, der udtrykker Lønningerne, isald det System, der for Dieblicket er under Forslag, om bevægelige Lønningsscalaer, gaaer igjennem. Hvilken Beslutning vi nu end komme til, med Hensyn til Regnskabsaaret, saa maa det engang afgjøres, om Theatret kan og bør bestaae som Statsindretning, naar det ikke kan bestaae med de bestemte Midler, der ere indrømmede. Det forekommer mig imidlertid, at dette Spørgsmaal aldeles ikke foreligger her; det kan kun bringes ind under Forhandlingen som en Betragtning, der kan velde os, men det staaer i sig selv aldeles ikke i Forbindelse med Uendlingsforslaget under Nr. 7, thi, hvad enten